

บัตินเป็นกัจจัตวรูปประจำวัน

โดยคนในครอบครัวจะต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเพราะเด็กจะยึดพ่อแม่เป็นแบบพิมพ์ หากแม่ปู่เดินขาเก

ลูกปู่ก็จะเดินขาเกตามไปด้วย

คนในครอบครัวจึงต้องดำเนินชีวิตตามค่านิยมให้ลูกหลานได้เห็นและพาทำอย่างต่อเนื่อง

สิ่งไหนทำดีก็ต้องชื่นชมเพื่อให้เกิด กำลังใจอยากทำดีมากขึ้นหากทำไม่ดีก็ต้องตักเตือนว่า "สิ่งไหนทำได้ สิ่งไหนทำไม่ได้" เพราะหากสอนกันอยู่แคว่ทำแล้วเป็นคนดีหรือเป็นคนไม่ดี

ส่วนเด็กจะเชื่อหรือนำไปปฏิบัติหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับเด็กประโชยชนโดยเฉพาะการเลี้ยงลูกแบบตามใจหาให้ทำให้ทุกอย่าง ในที่สุดเด็กก็ทำอะไรไม่เป็น ขาดเกราะคุ้มกันทั้งทักษะอาชีพและทักษะชีวิต วิธีการรักลูกไม่ถูกทางหรือ "พ่อแม่รังแกฉัน" เช่นนี้มาจะต้องหมดไป

ระดับโรงเรียน เบื้องต้นหากต้องการสร้างความรู้ ความเข้าใจผ่านบทเพลง บทกลอน วาดภาพก็ว่ากันไป

แต่จะหยุดแค่นี้หรือความรู้เพื่อทำข้อสอบได้อย่างเดียวคงไม่ใช่

แต่โรงเรียนจะต้องปลูกฝังสร้างคุณธรรมและปฏิบัติจริงให้เกิดขึ้นกับเด็กจนเป็นกิจนิสัยด้วยวิธีการที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละค่านิยมไทย แต่พื้นฐานเบื้องต้นที่ทุกโรงเรียนต้องดำเนินการ คือ ต้องจัดกายภาพโรงเรียนให้ น่าดู น่าอยู่ น่าอาศัย น่าเรียนรู

เป็นบ้านหลังที่สองอันแสนอบอุ่นของเด็กให้ได้เพื่อให้เด็กอยากมาโรงเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข

ครูจะต้องบูรณาการค่านิยมกับการสอนในทุกวิชาทุกกิจกรรมพร้อมสร้างแรงจูงใจด้วยการให้รางวัลยกย่องชมเชยให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งในโรงเรียนและสังคม นอกจากนี้ผู้บริหารและครูจะต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการครองตน ครองคน ครองงาน

ให้ประชาชนและนักเรียนได้นำไปปฏิบัติตามหรือวิธีการส่งเสริมให้นักเรียนรุ่นพี่เป็นต้นแบบที่ดีให้กับรุ่นน้อง เป็นต้น

ชุมชน สังคม ถือว่าเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังค่านิยมกับเด็กและประชาชนมากที่สุด

ด้วยเป็นห้องเรียนชีวิตจริงที่มีแบบเรียนสำเร็จรูปให้ได้เห็นจดจำ

ทำตามทุกอย่างแบบไม่รู้จักทั้งพฤติกรรมการแสดงออกของผู้คนแต่ละหมู่เหล่า สภาพแวดล้อม อบรมเยาะเย้ย การแข่งขันในการทำมาหากิน สื่อลามก สิ่งยั่วจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ สิ่งต่าง ๆ

เหล่านี้เด็กได้รับจากประสบการณ์ตรงทุกวัน หากสังคมมีแวเห็นแก่ตัวหรือคิดว่าชั่วไม่ใช่

การที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดค่านิยมไทยก็คงเป็นไปได้ยากแถมปัญหาต่าง ๆ ก็คงไม่สามารถลดลงได้

การสร้างค่านิยมดังกล่าวนี้จึงต้องเริ่มที่ตนเองก่อนเมื่อทุกคนทำก็จะกลายเป็นสังคมภาพใหญ่ที่ทำแต่ความดี

สวนด้านไหนที่ ถลาลึกจนไม่สามารถสร้างความตระหนักรู้ได้อย่างเดียวได้แล้วก็ต้องใช้

กฎหมายของสังคมเป็นตัวกำกับเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ

หรือรวมกันแสดงให้เห็นว่าผู้ทำไม่ดีนั้นเป็นคนไรค่า ไม่มีคุณค่า ในสังคมแม้จะรู้ร้าย

หรืออยู่ในฐานะใดก็ตามและที่สำคัญจะต้องช่วยกันยกย่องสรรเสริญคนทำดี ให้เป็น "คนต้นแบบ"

ของสังคมเพื่อให้ทุกคนเห็นว่าหากทำดี เป็นคนดีแล้วตนเองจะมีความสุข ทุกฝ่ายให้ความชื่นชม เคารพศรัทธา

ระดับรัฐบาล จะต้องจริงจังกับการใช้และลงโทษตามกฎหมายเพื่อขจัดปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อ

การสร้างค่านิยมไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด อบรมเยาะเย้ย การใช้อิทธิพลแสวงหาผลประโยชน์

ความไม่เป็นธรรมในสังคม และจะต้องแก้ปัญหาความยากจน แห้งแล้งเสื่อมโทรม

มีการกำกับดูแลใหญ่กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความศรัทธาของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นนักร้อง นักแสดง นักกีฬา ผู้มี

ชื่อเสียงทั้งหลายต้องเป็นต้นแบบที่ดีตามค่านิยม 12 ประการเพื่อกระตุ้นให้เด็กลอกเลียนแบบในสิ่งที่ดีงามมากขึ้น

การควบคุมสื่อ ทุกประเภทให้นำเสนออย่างสร้างสรรค์

โดยเฉพาะการนำเสนอผ่านละครหรือเกมโชว์ที่ผู้คนทุกเพศทุกวัยเข้าถึงง่ายหากนำเสนอในภาพลบไม่สร้างสรรค์หรือ

สอดคล้องกับค่านิยมไทย การลอกเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดีไม่งามก็จะเกิดขึ้นอย่างเห็นกันอยู่ในปัจจุบัน

ส่วนนี้ภาครัฐก็ต้องควบคุมให้ได้

หากทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันส่งเสริมทั้งระบบจะด้วยวิธีการใดก็ได้ที่จะทำให้คนไทยทุกคนเกิดความเชื่อ
ศรัทธา ค่านิยมไทยไปในทิศทางเดียวกันได้แล้ว คิดว่าความสำเร็จคงอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม
ด้วยความเป็นไทยที่มีต้นทุนพื้นฐานกับค่านิยมเหล่านี้สูงอยู่ก่อนแล้ว
ช่วยกันเถาะครับเพื่อนำความสุขมาสู่คนไทยอย่างยั่งยืน นำความมั่นคง ร่ำรวย
มั่งคั่งตามวัฒนธรรมประเพณีมาสู่ประเทศไทยอีกครั้งเพราะสิ่งเหล่านี้แม่แต่ต่างชาติเขาก็ก็นึกถึงคุณค่าที่เกี่ยว
ข้องและศึกษากันอย่างมากมาย แล้วทำไมเราคนไทยแท้ ๆ
จึงเห็นเพชรเป็นพลอยพลอยทิ้งแล้วไปรับเอาสิ่งที่เป็นปัจจัยสร้างความทุกข์ให้กับตนเอง
สร้างปัญหาให้กับประเทศชาติมาแทนที่อย่างนี้จะเรียกว่าฉลาดหรือโง่กันดีนะ.

ที่มา--[เดลินิวส์](#) ฉบับวันที่ 28 ต.ค. 2557 (กรอบบ่าย)